

SYNDROM UJĀ•Ā½DĀŠJĀ•CĀ•HO AUTOBUSU

StĀ™eda, 01 Ā°nor 2017

Milá Danielo, od srpna Ā¾iji bez manĀ¾ela. Byli jsme spolu 19 let a máme 18 letého syna. DĀ̄vodem našeho rozchodu byly Ā•asté hádky kvĀ̄li manĀ¾elovĀ̄ nevěĀ̄. V lednu 2016 jsem totiž zjistila, Ā¾e má pomĀ̄r, který trvá uĀ̄ sícĀ̄. On zapíral, nechtĀ̄ se s ní rozejít, ale pak si vybral mne a skončil to.

JenĀ¾e naše hádky neustaly, a tak jsme se rozešli. To, co Ā™íkal, bylo totiž úplnĀ̄ absurdní - Ā¾e nechtĀ̄ opustit, a kdybych to všechno zatím jen tiše pĀ™ehlíĀ¾ela, pĀ™estal by nejspíš Ā•asem sám, v hádkách, ve stresu a obviĀ̄ování, Ā¾e prý nebude… A samozĀ™ejmĀ̄ se k ní vrátil. Ona je to mladá holka, co hledá chlapa na zalošení rodiny. A tak jsem se odstĀ̄hovala… ManĀ¾el bydlí se synem blízko mĀ̄, já tam dost Ā•asto chodím tak si nedovolí tam Ā¾ádnou Ā¾enu pĀ™ivést, já bych mu to ani nedovolila. Ā¾ do konce roku se stĀ™ídaly hádky a klid; k jsem začala s tím, jak to tedy vyĀ™ešíme, začal mĀ̄ poníšovat, Ā¾e za ním dolezám, proĀ• mám zájem o chlapa, mĀ̄ podvádí, a Ā¾e se nedokášu o sebe sama postarat, Ā¾e chci jeho peníze… atd. Moc mĀ̄ bolelo, proĀ• nechápe, Ā¾ se mi stýská po nĀ̄m i po synovi, o kterého jsem se starala celý roky jen já, protoĀ¾e manĀ¾el je pracovnĀ̄ velmi vytíšený. Nového roku se to trochu uklidnilo; napsala jsem mu, Ā¾e nemám zájem o chlapa, co mĀ̄ urĀ̄í a zvyšuje jsi svoje ego milenkami. TeĀ• je na mĀ̄ milý, všechno mi zaplatí, nechává mi u nĀ̄j doma obĀ̄d, a kdyĀ¾ jsem si chtěla od nich nĀ̄co odnést - nábytek atd., tak Ā™ekl, Ā¾e mi to koupí a jestli se vrátím, tak si to pak vezmu s sebou. Trochu mu to tak vyhovuje - má rád klid, ale moc Ā•asu nemá, je celý den v práci a stará se o dĀ̄m, syna, vaĀ™í, pere a má 3 x do týdne koníšky. Tak pak nemá Ā•as tak pĀ™emýšlet jako já. Nevím, co mám dĀ̄lat, jestli ho mám ještĀ̄ nechat, nebo se snašit všechno nĀ̄jak Ā™ešit já. Moc mĀ̄ bolí ta nejistota, trpím tím, zdá se mi to uĀ̄ dlouh pĀ™l roku. Nevím, jestli je ještĀ̄ mošný návrat, nebo to je uĀ̄ rozchod. On poĀ™ád nic neĀ™eší a já chci uĀ̄ na Ā•em jsem, bojím se totiž, Ā¾e se vrátíme zase na začátek, kdy já začnu nĀ̄co Ā™ešit a zase vím, Ā¾e nemá nikdy Ā¾ za ním dolezám. SamozĀ™ejmĀ̄ chci tohle všechno zpátky, ale také chci, aby to tak cítil on. Asi pĀ™ed týdnem jsem se ho zase ptala, proĀ• chce znišit tak dlouhodobý vztah, který sice nebyl perfektní, obĀ•as jsme se hádali, neboĀ¾ jsme oba pališáci a málo jsme komunikovali, nic moc neĀ™ešili. Myslím, Ā¾e proto ta nevěra. Ale Ā¾e jsem pĀ™esvĀ̄dĀ̄ se stále moc milujem, i po tĀ̄ch letech, mĀ̄li jsme sice obĀ•as tĀ̄šý, také jsem si 15 let léĀ̄ila gynekologické problémy, tak moc Ā•astý sex nebyl, ale kdyĀ¾ byl, tak skvĀ̄lý. Jinak si moc rozumíme, máme stejné zájmy, jídlo, cestování, nápady, co koupit. Taky jsme toho hodnĀ̄ spolu vybudovali, mĀ̄li jsme nejprve jen pronajatý byt a dnes máme barĀ̄ek a máme se finanšnĀ̄ moc dobĀ™e. Jak Ā™íkám, psala jsem mu, jestli tohle všechno chce znišit, i naší lásku - a on Ā¾e co na to napsat. Naposled jsem mu i Ā™íkala, Ā¾e kdyĀ¾ tedy neví, jak se má v téhle situaci zachovat, tak by potĀ™eboval radu psychologa. On odpovĀ̄dĀ̄l, aĀ̄ ho tedy nĀ̄kam objedná. Já uĀ̄ k jednomu chodím od bĀ™ezna... A tak se ptám: myslíte Ā¾ bych mu mĀ̄la Ā™íct, Ā¾e o mĀ̄ mají zájem chlapi, abych ho upoutala, a začal o mĀ̄ bojovat? A je to i pravda. ProtoĀ¾ 43 letech vypadám dobĀ™e, starám se o sebe, ráda se oblékám, jsem milá, komunikativní, dokášu se o všechno postarat. KdyĀ¾ jsme byli spolu, tak jsem sice mĀ̄la fyzicky nárošnou práci, ale zvládla jsem se postarat o dĀ̄m, syna, práci, koníšky a on to dobĀ™e ví, vĀ̄dycky byl pyšný a všude se se mnou chlubil. A teĀ• to nechce? Porašte mi, jak ho upoutat, dokázat mu, Ā¾e náš návrat má smysl. DĀ̄kují Vám, LENKA O D P O V Ā̄ Ā̄: Milá Lenko, Je to zlé, chápu, Ā¾e se hodnĀ̄ trápíš. A asi ti ani ten psycholog moc nepomáhá, kdyĀ¾ já píšeš. je to stále všechno stejné. Víš. oni ti naší drazí muĀ̄ové jsou opravdu dost odlišní od nás – my jsme vĀ̄tšinou takové ochránkynĀ̄ domácího krbu, kdeĀ̄to oni, co naplat, jsou pĀ™edevším „rozsévaĀ̄i“. A hlavnĀ̄ – mají rádi změnu, nemusí mít stálý stereotyp, coĀ¾ zase nevdá nám. My jsme spokojené, kdyĀ¾ jsou dĀ̄ti v poĀ™ádku, v práci nám to funguje, kdyĀ¾ jsme zdravé my i ten náš milovanej, kdyĀ¾ vše šlape, tak jak má. Ty jsi nejspíš polevila. To nemyslím nĀ̄jak zle, ale dost mošná ses tomu svému kohoutkovi nevěnovala tak, jako dĀ™ív. A on se pak zákonitĀ̄ začal dívat kolem. Víš. s tím se jednoduše v delším manĀ¾elství musí poĀ̄ítat. Nechci ti nic vyĀ̄ítat, taky mám pĀ™eci jen málo informací, ale nejspíš sis nevěnovala nĀ̄jakých tĀ̄ch prvotních pĀ™íznakĀ̄. To je jako u nĀ̄jaké nemoci. Co to podchytneš v začátcích, máš vĀ̄tší šanci na rychlé uzdravení, Ā¾e? Ale nebudu ti nic vyĀ̄ítat „dozadu“. Spíš se budu snašit ti poradit na teĀ•. KašdopádnĀ̄, holka, pĀ™estaĀ̄ ho stále nĀ̄jakého „Ā™ešení“. pĀ™estaĀ̄ ho s tím uhnĀ̄t, pĀ™estaĀ̄ – a to hlavnĀ̄!!! vyĀ̄ítat. Coleliv. nemĀ̄lo úspĀ̄ch, vĀ̄dycky to naopak dopadá špatnĀ̄. KdyĀ¾ uĀ̄ tedy do vašeho domeĀ̄ku chodíš nechoĀ• tam pokud mošnou v dobĀ̄, kdy tam je on, alespošnĀ̄jakou dobu. A pokud uĀ̄, tak s ním na tohle téma rozhodnĀ̄ nediskutuj! Pochop, tím vším si Ā™eš vĀ̄tev; on se k tobĀ̄ sice teĀ• chová slušnĀ̄, ale to je pĀ™edevším z pocitu provinĀ̄ní, bohuĀ¾el, teĀ•, kdyĀ¾ se zakoukal jinde, tak to není uĀ̄ ta láska, co to bývala… pokud bys mu teĀ• naznašovala, Ā¾e je o tebe taky zájem, tak by to dost mošná i uvítal, protoĀ¾e by se uĀ̄ necítil tak miz kdyĀ¾ ty bys mĀ̄la taky nĀ̄koho :-)). TakĀ¾e – tedy opravdu cesta nevede. Zkus se nĀ̄jakou dobu chovat spíš jako prima kamarádka. Být milá. K obĀ̄ma – synovi i manĀ¾elovi. VĀ̄Ā™ mi, Ā¾e se minimálnĀ̄ zmĀ̄ní jeho odtašit jednání. Dále – netlaĀ• na pilu, nechtĀ̄j, aby si vybral. Ty jsi odešla, ruply ti nervy, a teĀ• je asi návrat horší. Ale pokud bys to psychicky zvládla, a pokud to je nĀ̄jak mošné, tak bych se asi vrátila. NeĀ™íkám, Ā¾e bys mĀ̄la dĀ̄lat tichou-hodnou-tolerující, to rozhodnĀ̄ ne. Bylo by však fajn, kdybys nĀ̄jakou dobu, dejme tomu dva tĀ™i mĀ̄síce, se snašila o to uĀ̄ zmínĀ̄né kamarádké souĀ̄ítí. UvĀ̄dom si, Ā¾e pokud budeš milá, nehádavá, pokud budete dejme tomu obĀ•as povídat o docela normálních vĀ̄cech. A to uĀ̄ je takový první stupeň… Mj. protoĀ¾e po ho budeš nutit, mĀ̄Ā¾e se stát, Ā¾e si uĀ̄ s kategorickou platností nevybere tebe. Napiš mi ješ pokrašuješ. d@niela